

fortsat. — Partiernes Ordførere tog samme Stilling til Lovforslaget, som deres Meningsfæller havde indtaget i Folketinget. *Lange*, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, fornyede dog Partiets Tilbud om en imødekommende Forhandling, og Venstres Ordfører, *Hauch*, gik ud fra, at Ministeriet ikke vilde skride til noget saa alvorligt som et Valg, førend det havde forsøgt at mægle mellem Tingene.

Udvalgets Forhandlinger førte ikke til Enighed. I *Betænkningen* udtalte et *Flertal* (Venstre og Konservative), at Ministeren og Regeringspartierne havde afvist al Forhandling om Ændringer, og at Handelsministeren havde erklæret, at Forslaget indeholdt det Mindstemaal af Foranstaltninger, Regeringen maatte kræve. Flertallet stillede de samme Ændringsforslag, som Mindretallet i Folketinget havde opstillet, idet det ønskede dermed at skabe Mulighed for Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger, som under de forhaandenværende vanskelige Valutaforhold og med de forestaaende handelspolitiske Forhandlinger for Øje maatte anses for nødvendige og forsvarlige; men Handelsministeren skulde have en saadan Tilslutning i Valutaudvalget, at Gennemførelsen af de paagældende Foranstaltninger vilde være sikret i Rigsdagen. — De to *konservative Medlemmer* af Flertallet tilføjede en Beklagelse af, at de ikke indenfor de øvrige Partier havde fundet Tilslutning til Forslag om Gennemførelse af Toldforanstaltninger. — Et *Mindretal* (Socialdemokraterne og det radikale Medlem) kunde ikke tiltræde Flertallets Ændringer, da Loven ved Vedtagelsen af disse ikke vilde kunne fyldestgøre de tilsigtede Formaal; og da der i øvrigt ikke under Forhandlingerne i Udvalget havde vist sig nogen Mulighed for at opnaa Enighed, indstillede Mindretallet Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. — Ved Afstemningen vedtoges Flertallets Ændringsforslag med 38 à 40 Stemmer mod 33, og i et nyt Møde umiddelbart efter vedtoges Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse med 40 Stemmer mod 34.

Lovforslaget kom ikke til »eneste« Behandling i *Folketinget*. Derimod fremsatte Handelsministeren samme Dag, som Lovforslaget blev tilbagesendt fra Landstinget, et Forslag om *Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 30. Maj 1932* (se A. Nr. 73), og dette gennemførtes den følgende Dag. Umiddelbart efter, at Forslaget var anmeldt, gav Folketingets Formand Ordet til *Statsministeren*. Ministeren udtalte, at Valutaforslaget i den nu af Landstinget vedtagne Form var uantageligt for Regeringen, og at Landstingsflertallet havde nægtet Medvirkning til de foreslaaede Love om Tilvejebringelse af Midler til Dækning af det i Finansaaret forekommende Tab i Indtægter og deraf følgende Underskud, ligesom det